

[Johs. E. Larsen.]

ny må indrette sig på et fællesskab; men nu da forhandlingerne med amtsrådet er afsluttet med det resultat, at amtsfællesskabet ønskes ophævet, vil jeg gentage, hvad jeg har sagt ved en tidligere lejlighed: skal land og by skilles, så lad det ske i god forståelse. Vi skal jo fremdeles leve side om side.

Jeg kan tilsiige mit partis medvirken til lovforslagets gennemførelse. Der er enkelte spørgsmål vedrørende boopgørelsen og den fremtidige ordning af de nuværende fællesopgaver, som jeg finder vi bør se nærmere på i det udvalg, jeg agter at foreslå nedsat.

Conrad Kofoed: Det er med en vis tilfredshed, jeg ser det foreliggende lovforslag angående ophævelsen af det amtskommunale fællesskab på Bornholm. Det er en særordning, som er over 100 år gammel, og når man tager den udvikling, der er foregået, i betragtning, er det vel rimeligt, at der ikke er de samme forhold i dag som tidligere.

Allerede i 1918 kunne fællesskabet mellem landbovalgte og købstadvalgte repræsentanter i amtsrådet ophæves ved udløbet af af en 10-årig periode, og det er nu sket på behørig vis. Nu ved jeg meget vel, at der er tale om og tanker fremme om netop at foretage en ændring af landets amtskommunale inddeling med eventuelt fremtidigt fællesskab mellem amtskommune og købstæder, og sker dette, ja, så går Bornholms amt jo automatisk ind under samme betingelser, men med fællesskab må man vel også forstå — det går jeg ud fra — at der er nogenlunde lige ydelser til dette fællesskab. Det, man ønsker ved opsigelsen af det økonomiske fællesskab, er, at vi på Bornholm kommer på linje med det øvrige land, og det kan der vel ikke være noget at sige til.

Jeg ser, at den højtærede indenrigsminister i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget erkender, at det er alles opfattelse, at den bornholmske ordning lider af klare mangler og ikke kan tænkes lagt til grund for en eventuel landsomfattende nyordning, og at den ikke kan tjene som direkte forbillede for et eventuelt fremtidigt fællesskab mellem amtsråds kredse og købstæder.

Ministeren anfører endvidere, at der har været ført forhandlinger mellem regeringen

og amtsrådet om en udsættelse af opløsningen af fællesskabet, således at opsigelsen stod ved magt, men tidspunktet for denne udsattes. Et flertal af de landbovalgte repræsentanter fastholdt den 1. april 1959. Jeg lægger derfor vægt på, at der gennem de mange forhandlinger, der har været ført i amtsrådet, er opnået enighed blandt de landbovalgte medlemmer om opsigelsen, eftersom det vel i realiteten er således, at opsigelsen pr. 5. marts 1958 var en enstemmig indstilling af samtlige landbovalgte medlemmer, uanset politisk anskuelse, og havde man fulgt denne indstilling uden at indkalde amtsrådet til forhandling med regeringen, havde der, så vidt jeg kan se, ikke været noget spørgsmål om en flertalsindstilling fra de landbovalgte. Jeg har imidlertid den opfattelse, at enigheden ophørte efter forhandlingen, og at vi nu har denne flertalsindstilling. Vi er nu nået så langt hen, at et eventuelt valg ikke kan ske inden 1. april, hvorfor vi må udsætte valget og ikke kan foretage det før muligvis enten sidst i april eller først i maj.

Vi kan tiltræde lovforslaget; men der er forskellige punkter, som også det ærede medlem hr. Johs. E. Larsen nævnte det, der skal tages stilling til, så det er muligt, at spørgsmålene kan drøftes ved en kort udvalgsbehandling.

I øvrigt forekommer det mig, at lovforslaget er udformet således, at det tilfredsstiller alle parter, og jeg kan derfor, når man tager i betragtning, at der fra første færd var en enstemmig indstilling fra de landbovalgte medlemmer og der er enighed i det samlede amtsråd om delingen af fonds og lignende, på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Må jeg begynde med at sige, at jeg har fritaget mig selv for at gennemgå § 8; det er den paragraf, der omfatter alle de ændringer, der skal foretages i den øvrige lovgivning, og når vi skal til at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, håber jeg, at den højtærede indenrigsminister på ære og samvittighed, på tro og love uden forbehold vil sige: nu har vi fået det hele med; nu mangler der ikke noget. Det er meget nødvendigt for os, når vi skal stemme ved tredje behandling, hvad vi agter at gøre, hvis lov-